

Lukas 23 : 42 – 43

Jezus verklaart de hemel voor geopend

Lezen: Lukas 23 : 26 – 43

Tekst: Lukas 23 : 42 – 43

Zingen: In die donk're nacht (melodie LvK 442)

Zingen: Gezang 205 (NGK: na de lezing)

Zingen: Opwekking 518 (na de verkondiging)

**Zingen: U nodigt mij aan tafel (Sela; na belijdenis, bij
begin viering)**

Zingen: Psalm 116 : 1, 5, 7 en 8 (eind viering)

Zingen: Opwekking 710 (na de collecte)

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus,

Een juweel van een tekst. Er straalt licht van af. Licht aan het kruis. Alleen al dat 'paradijs'. Het spreekt tot de verbeelding.

Een stralend lustoord, een tuin **in diepe kleuren**, overgoten door het milde licht van de zon. Alles ademt vrede en vrolijkheid, rust en ontspanning. Een tuin waar je van alles geniet. Geen plekje waar je je aan ergert, geen afval gedumpt. Het is er gaaf, je zou

er je hele leven vakantie willen vieren. Daar heeft Jezus het over. Aan het kruis. Geplaagd door vreselijke pijnen. Toch denkt Hij aan het Paradijs. Hoe komt Hij daar op?

Door de vraag van een moordenaar. De man hangt aan het kruis, zijn verdiende loon. En wat vraagt hij? “Jezus, denk aan mij, wanneer u in uw koninkrijk komt”. Hoezo koninkrijk. Jezus hangt aan het kruis. Wat heeft Hij met **een koninkrijk?** Die crimineel ziet in Jezus, wat anderen niet zien. Jezus is koning! Het lijkt er niet op, als je Hem zo ziet. Maar de moordenaar kijkt met andere ogen. Jezus heeft een koninkrijk. Er is veel nagedacht over wat die man van Jezus wist. Je kunt in elk geval zeggen: hij gelooft! Jezus is Koning. Niemand anders hoor je daar op dat moment over. De discipelen niet, de Farizeeën niet. De vrouwen aan de voet van het kruis niet. De spottende soldaten niet. Deze moordenaar is de enige. Hij weet zeker, dat het met Jezus niet afgelopen is. Het lijkt zo. Aan het kruis ga je alleen nog maar dood. Dat is het einde van alles. Niks daarvan. Deze Koning laat het kruis achter zich, reist verder, naar zijn rijk. Jezus' leven gaat door. Hoe die

moordenaar dat wist? Hij wist heel wat. Je kunt er niet om heen als je de vraag goed leest. Denkt u, wat ik denk? Dit moet een weldaad zijn voor Jezus. Zo iets te horen! Uit onverwachte hoek ...dat moet Hem zó goed gedaan hebben. Jezus beleeft een moment van diepe blijdschap. En vertel mij niet, (even tussendoor) dat moordenaars niet kunnen geloven. Schrijf moordenaars niet zomaar af. Een moord plegen is verschrikkelijk, maar ook voor criminelen is er hoop. Laten we voor hen bidden. Dat ze Jezus zien, zoals Hij is. Koning van zijn rijk. Dat is ook mijn redding. Ben ik soms beter dan die man? Intussen wandelen we vanavond van het ene wonderlijke naar het andere. Het is echt een Goede Vrijdag. We krijgen het Paradijs in beeld. Dat zijn we allang kwijt. Eens was het er. Maar God joeg de mens er uit weg. Verboden toegang voor de mens. Afgesloten door engelen met zwaarden. Er is altijd heimwee gebleven naar het verloren Paradijs. Mensen hebben het weer willen aanleggen. Het is er nooit van gekomen. De beste bedoelingen waren niet goed genoeg. De tuin van Eden is dicht, en blijft dicht. Er komt wél een vervolg.

Op Goede Vrijdag! Juist op die dag verklaart Jezus de toegang naar het nieuwe Paradijs voor geopend! Nieuw is het. De gevloekte Jezus opent officieel de poort van het heerlijke Paradijs. En wie mag daar naar binnen? Juist, de moordenaar. Voor hem was het leven een hel geworden, met die verschrikkelijke dood aan het kruis. Maar Jezus zegt: nog even, en je bent in het Paradijs. Heden. Vandaag. Straks, als hij sterft, opent hij zijn ogen in de lusthof bij God. De sterfdag van deze man wordt feestdag. Horen we dat wel goed?! Sterfdag...feestdag. De nabestaanden ervaren dat zo niet. Maar wie de laatste adem uitblaast, leeft door op een heerlijke plek, die Jezus hier hoogstpersoonlijk 'Paradijs' noemt. Wát was daar zo mooi? Dat Adam en Eva zonder angst leefden, niet bang voor leeuwen, tijgers en slangen, geen terroristische aanslagen? De Bijbel zegt van dat Paradijs iets bijzonders: je kon in de koelte van de avondwind de HERE horen wandelen (Genesis 3 : 8). Dat moet wat geweest zijn. DE boomtoppen bewogen zich, de bladeren ritselden, en Adam wist: de HERE komt langs. God zó dichtbij. Dat moet wat geweest zijn. Je kunt

dat gevoel soms hebben in de stilte van een gebed, in volle concentratie, de HERE dichtbij. Dát stond die moordenaar te wachten. Wat een verandering. Niemand moest hem meer. Of zou zijn moeder stiekem aan de voet van zijn kruis hebben staan huilen? Wat moet familie van een moordenaar meemaken? Misschien heeft ze het gehoord. Voor haar zoon was hoop. Jezus' woord klinkt als troost. Op die prachtige plek, in Gods park...ga je mij ontmoeten; ik ben daar. Je zult vandaag nog, heden, met Mij in het Paradijs zijn. Daar gaan ze. Hand in hand, die twee. De Reine, die onschuldig leed, en de gereinigde die zijn schuld beled. Beide gaan de poort door. Jezus heeft die net officieel voor geopend verklaard. Eerder waren er ook al bij de Heer in de hemel binnen gegaan. Maar nu is het moment daar: Officieel, voorwaar, voorwaar: Ik verzeker je...dit is een waar woord. De poort is niet te nauw voor deze moordenaar. Hij krijgt officieel het paspoort naar Gods rijk, met watermerk: Ik verzeker je. De zondaar ziet een poort wijd open...wanneer hij Jezus eert als Koning. Zijn sterfdag wordt een open-poort-dag. En de engelen? Zij houden

dragen je naar binnen. Om met God te wandelen. Terwijl we hier de begrafenis voorbereiden, is de overledene aan een nieuwe wandeling begonnen.

Met Mij, zegt Jezus. Hij ging ook zelf, op die dag. Toen Hij stierf kwam ook Hij daar. Hij was in het licht van Gods majesteit, in die dagen vlak voor Pasen, zijn opstanding. Een korte tijd was Hij daar om vertroost en bemoedigd te worden. De belevenis van intense vreugde, die je in een paradijs verwacht. Hij heeft al de troon gezien, die Hij bij de Hemelvaart zou bestijgen. Hij zag de Vader weer. Wat een blijdschap. In die vreugde neemt Hij zijn broeder mee, broeder moordenaar. Gelovige crimineel, kind van God! Vader, kijk eens, hier is hij, die naast mij heeft gehangen. De enige, die het zag...Hij had door dat ik Koning ben. Vader, ontvang hem in uw heerlijkheid! Laat hem toe in de rust van het paradijs om met U te wandelen.

Zou je er niet naar verlangen? U kunt er al iets van proeven.

Zondag 22 H.C. zegt dat ik nu al het begin van de eeuwige vreugde in mijn hart voel...dat paradijsgevoel ligt binnen handbereik. Bij **brood en wijn** vieren we de vreugde van het

Paradijs: God met ons. In ons. Aan deze tafel krijg je de smaak te pakken. Eten uit Gods hand.

Er zijn hier stoorzenders. Die willen dat het ver van je afstaat, dat Paradijs. Wat goed, dat Hij tegen ons zegt: ik in jou en jij in mij. Kan het dichterbij? Daar heb ik vanavond een mooi woord voor geleerd: **paradijs**! Ga heen, en wandel met Hem, in de stilte van het gebed, in de rust van de overdenking, overweldigd door lentebloesem en waar zorgeloze vogels melden dat God zijn schepping niet vergeet. Je gaat al een beetje merken, hoe het straks is. Wandel met Hém. Hédén, vanavond: een goede wandeling toegewenst. Amen.